

Raamatun yksi Jumala

Kaikki Raamatun kirjoittajat olivat juutalaisia. Juutalaisille usko yhteen Jumalaan on hyvin keskeisellä sijalla heidän uskossaan. Jeesus ja kaikki apostolit uskoivat yhteen Jumalaan, joka on meidän isämme ja kaiken olevaisen luoja.

Uudessa testamentissa on talletettuna Jeesuksen sanoja ja kolmen apostolin (Johannes, Pietari ja Paavali) sekä herran veljien Juudan ja Jaakobin todistus Jumalasta ja Jeesuksen suhteesta isään Jumalaan. Heidän todistuksensa mukaan isä on yksin totinen Jumala, ainoa valtias ja majesteetti, ja Jeesus on hänen poikansa. (Joh 17:3; 20:31; 1Joh 2:18-28; 4:1-5:15, 19-20; 2Joh 1:7-11; Matt 16:16; 1Piet 5:10-11; 2Piet 1:17; Room 16:25-27; 1Tim 1:17; 6:13-16; Jaak. 2:19; Jda 1:24-25)

Jumalan sanan ilmoitus ei muutu vaan on ikuisesti totta, kaikkina aikoina, ja sen vuoksi isä Jumala on ollut, on ja on oleva, yksin ainoa totinen Jumala. Koskaan ei ole ollut tilannetta, jossa isän rinnalla olisi ollut poika tai pyhä henki Jumalan toisena tai kolmantena persoonana hänen rinnallaan tasavertaisena jumalana, eikä sellaista tilannetta koskaan tule.

On ihmeteltävää, miten näin yksinkertaista asiaa ei ole ymmärretty Raamatusta, mutta toisaalta ymmärrän sen, sillä kyse on voimakkaasta sekaannusta aiheuttavasta henkivallasta, joka on pitänyt uskonnollista maailmaa vangittuna kolmiyhteisen jumalan harhaan jo kauan. Tämä harha on ollut olemassa jo vedenpaisumuksen jälkeen muinaisessa Babyloniassa, eli tämä ei ole mikään uusi asia maailmanhistoriassa.

Profeetat, Jeesus ja apostolit tunsivat isän Jumalan ja messias Jeesuksen, Jumalan pojan, ja pyhän hengen, jonka johdossa he toivat meille Jumalan sanan, mutta vaikka he nämä kolme tunsivat ja tiesivät, niin silti he eivät voineet muuta tunnustaa kuin tämän seuraavan:

"Kuule, Israel! Jahve meidän Jumalamme, Jahve on yksi." (5Moos 6:4)

"Kuule, Israel! Herra meidän Jumalamme, Herra on yksi." (5Moos 6:4)

"Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa." (Mar 12:29)

"Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen." (Joh 17:3)

"Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen, hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme herramme Jeesuksen kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen." (Jda 1:24-25)

Nuo sanat olivat voimassa profeettojen, Jeesuksen ja apostolien aikana, joten milloin ne eivät ole olleet tai milloin ne eivät enää ole voimassa?

Mistä lähtien on alettu tai aletaan sanoa, että "isä ja poika ja pyhä henki ovat yksi ainoa totinen Jumala"?

Ne sanat, jotka Jumala on puhunut pyhän hengen kautta, palvelijansa Mooseksen ja poikansa Jeesuksen ja tämän veljen Juudan suun kautta, ovat muuttumaton ja ikuinen totuus, ja niiden mukaan isä Jumala on ollut, on ja on oleva, yksin ainoa totinen Jumala.

Jumalan poika ja pyhä henki ei ole ollut, ei ole, eikä ole oleva koskaan yksin ainoa totinen Jumala, mutta isä on yksin totinen ja ainoa Jumala iankaikkisesti, jo ennen maailman luomista, nyt ja tulevassa maailmassa, loputtomiin.

Kun siis joku nostaa isän Jumalan rinnalle muita jumalaksi niin hän kumoaa sillä Jumalan sanan ilmoituksen sen sijaan, että täydentäisi sitä.

Vaikka asian pitäisi olla täysin selvä jo pelkästään noiden jakeiden perusteella, jotka Raamattuun on kirjoitettu, niin käydään silti vielä läpi myös muita Raamatun kohtia ja katsotaan syvällisemmin niihin, joita jo edellä lainasin.

Aloitamme Jeesuksen omista sanoista, kun hän lainaa Israelin uskontunnustusta eli shemaa vastatessaan eräälle kirjanoppineelle miehelle kysymykseen: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?"

"Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: herra, meidän Jumalamme, herra on yksi ainoa; ja rakasta herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.' Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä." (Mar. 12:29-31)

Jumaluusoppia tärkeämpi asia on rakastaa lähimmäistä niin kuin itseä ja Jumalaa yli kaiken. Tämä on unohtunut niiltä, jotka langettavat veljistä väärää tuomioita, koska he eivät voi tunnustaa katolisen eli yleisen uskontunnustuksen mukaista kolmiyhteistä jumalaa Raamatun ilmoittamaksi totuudeksi vaan pysyvät kristuksen terveissä sanoissa ja opissa, jonka mukaan isä yksin on ainoa totinen Jumala ja Jeesus kristus on hänen poikansa, jonka isä on lähettänyt maailman vapahtajaksi, ja pyhä henki ei ole Jumalan persoona vaan Jumala toimii pyhän hengen kautta palvelijoissaan ja historiassa.

Israelin uskontunnustus on viidennessä Mooseksen kirjassa. Markus on kirjoittanut evankeliuminsa kreikaksi, mutta Jeesus on puhunut alkuperäiset sanansa juutalaisille joko heidän äidinkielellään arameaksi tai hepreaksi. Juutalaiset lukivat todennäköisesti hepreankielistä Raamattua eivätkä sen kreikankielistä käännöstä, Septuagintaa (LXX). Hepreankielisestä Mooseksen kirjasta käännettynä Jumalan ykseydestä kertovat jakeet (5.Moos. 6:4-5) kuuluvat näin:

"Kuule, Israel! Jahve, meidän elohimimme on yksi Jahve. Ja rakasta Jahvea, sinun elohimiasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi."

"Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme on yksi Herra. Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi."
(5.Moos. 6:4-5)

"Jahve" on Jumalasta käytetty erisnimi, joka on "olla-verbin" ("hajjaa") yksikön kolmannen persoonan taivutusmuoto: "hän on".

Jumala on "hän, joka on ollut, on ja on oleva, kaikkivaltias". (Ilm 1:4, 8; 4:8; 11:17; 16:5, 7; 21:5-7) Kaikissa viitteenä olevissa kohdissa puhutaan isästä Jumalasta, ei hänen pojastaan. Katsotaan ne kohdat asiayhteydessään, jotta voimme olla varmoja asiasta.

Huomaa, että kreikankielen alkutekstissä ei ole isoja ja pieniä kirjaimia sekaisin vaan kaikki on kirjoitettu joko isoilla tai pienillä kirjaimilla käsikirjoituksesta riippuen. Tekstissä ei ole myöskään välimerkkejä, joten jokainen iso kirjain pienten joukossa ja välimerkki on kielenkääntäjän tulkintaa Jumalan sanasta, ei alkuperäistä Jumalan sanaa, pyhän hengen kautta, Jumalan palvelijoiden kautta, syntyneitä kirjoituksia.

Jätän jatkossa tekstistä pois lainausmerkit ja isot kirjaimet sellaisista sanoista, joihin ne eivät nykysuomen kieliopin mukaan kuulu, ja jotka ovat kielenkääntäjien tulkintaa kolmiyhteisen Jumalan opin tueksi. Käännän sanat "tuleva on" paremmin suomenkieltä vastaavilla sanoilla "on oleva", jotta lukija ei erehdy luulemaan, että näillä sanoilla viitataan kristuksen tulemukseen eikä isään Jumalaan.

Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka on oleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,
ja Jeesukselta kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä
ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen.
Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen.
Minä olen A ja O, sanoo herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, kaikkivaltias.

(Ilmestyskirja 1:4-8)

Jakeissa 4-6 erotetaan isä ja poika selvästi toisistaan: Johannes lähettää tervehdyksen heiltä molemmilta. Hän sanoo vain isästä Jumalasta, että "joka on ja joka oli ja joka tuleva on". Näillä sanoilla tarkoitetaan Jumalaa, jolla ei ole alkua eikä loppua, koska hän on ollut, on ja on aina oleva, kaikkivaltias.

Jakeessa viisi sanotaan Jeesusta "kuolleiden esikoiseksi". Hän on ensimmäinen ihminen, jonka Jumala on herättänyt kuolleista ja joka ei kuole enää koskaan.

Jakeessa seitsemän puhutaan Jeesuksesta, joka tulee pilvissä, niin kuin on ennustettu pyhissä kirjoituksissa (Apt 1:9-11; Hebr 9:28).

Jakeessa kahdeksan puhutaan isästä Jumalasta samalla tavalla kuin Johannes on puhunut hänestä aiemmin jakeessa neljä: "Minä olen A ja O, sanoo herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka on oleva, kaikkivaltias."

Vaikka nämä sanat viittaisivat Jeesukseen kristukseen, Jumalan poikaan, niin ne eivät kumoaisi sitä muuttumatonta totuutta, että isä yksin on ainoa totinen Jumala. Jos Johannes viittaisi näillä sanoilla Jeesukseen, niin silloin Jeesus puhuu isänsä valtuuksilla hänen nimessään, ikään kuin isä itse puhuisi, vaikka hän ei ole isä, vaan isä asuu hänessä täydellisesti ruumiillisessa muodossa (Joh 14:9-11; Kol 1:19; 2:9). On eri asia nähdä isä hengen silmin, kun hän on pojassaan, kuin nähdä isä ruumiillisena olentona (3Joh 1:11; Joh 20:24-31; 1Joh 4:12; Joh 1:18). Isää ei voi kukaan nähdä

muuten kuin ilmestyksenä ja hengen silmin, sillä hän on olemukseltaan näkymätön henki (1Tim 6:13-16; Joh 4:24).

Ilmestyskirja:

4:1 Sen jälkeen minä näin, ja katso: taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikään kuin pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva."

4:2 Ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja.

4:3 Ja istuja oli näöltänsä jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli taivaankaari, näöltänsä smaragdinin kaltainen.

4:4 Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja niillä valtaistuimilla istui kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässänsä kultaiset kruunut.

4:5 Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoihtua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä.

4:6 Ja valtaistuimen edessä oli ikään kuin lasinen meri, kristallin näköinen; ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.

4:7 Ja ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, ja toinen olento nuoren härän näköinen, ja kolmannella olennolla oli ikään kuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

4:8 Ja niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on herra Jumala, kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on."

4:9 Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää aina ja iankaikkisesti,

4:10 lankeavat ne kaksikymmentä neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen:

4:11 "Sinä, meidän herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut."

(Ilmestyskirja 4:1-11)

Tässä ilmestyksessä kuvataan valtaistuin ja valtaistuimella istuva, jota taivaalliset olennot ympäröivät. Seuraavassa luvussa (Ilm. 5) kerrotaan teurastetusta karitsasta, joka noutaa kirjakäärön valtaistuimella istuvan kädestä ja on arvollinen avaamaan sen sinetit. Karitsa on tietysti Jeesus Kristus, Jumalan poika, ja valtaistuimella istuva on isä Jumala. Ja tästä isästä Jumalasta taivaalliset olennot sanovat:

"Pyhä, pyhä, pyhä on herra Jumala, kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka on oleva (Ilm 4:8).

Johannes sanoo siis vain isää Jumalaa sellaiseksi kaikkivaltiaaksi, joka on ollut, on ja on oleva, kaikkivaltias. Jeesusta hän kuvaa ihmiseksi, joka on kuollut ja herätetty ylös kuolleista (teurastettu karitsa, vrt. Ilm 1:17-18 ja 2:8; 3:7; Hebr 2:14-15; 13:20).

Jakeessa Ilm 4:11 nämä taivaalliset olennot sanovat isästä, että hän on luonut kaikki, mitä on olemassa. Samalla tavalla myös apostolit ja opetuslapset puhuivat tämän nykyisen maailman luomisesta, kun rukoilivat isää Jumalaa ja julistivat evankeliumia (Apt 4:24-31; 14:15; 17:22-31).

Ilmestyskirja:

11:11 Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät.

11:12 Ja he kuuluivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät.

11:13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia kukistui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta henkeä, ja muut peljästyivät ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian.

11:14 Toinen "voi!" on mennyt; katso, kolmas "voi!" tulee pian.

11:15 Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän herrallemme ja hänen voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti."

11:16 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoillensa ja kumartaen rukoilivat Jumalaa,

11:17 sanoen: "Me kiitämme sinua, herra Jumala, kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen.

11:18 Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat."

11:19 Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita.

Jeesuksen kaksi todistajaa ovat edellä kuolleet, mutta heihin menee Jumalasta elämän henki ja he heräsivät kuolleista. Tämä on tärkeä huomio, kun mietimme sitä, mitä ihmisille kuoleman jälkeen tapahtuu. Tässä ei sanota, että näiden todistajien oma henki olisi palannut taivaasta heidän elottomiin ruumiisiinsa ja heistä olisi tullut siten eläviä. Tässä sanotaan, että Jumalasta meni heihin elämän henki ja niin he virkosivat eloon.

Jakeessa Ilm 11:13 annetaan taivaan Jumalalle kunnia. Raamatussa tarkoitetaan "taivaan Jumalalla" aina isää, ei poikaa tai pyhää henkeä, jotka olisivat Jumalan toinen ja kolmas persoona (Matt 6:9; Luuk 11:13).

Jakeessa Ilm 11:15 sanotaan: "Maailman kuninkuus on tullut meidän herrallemme ja hänen voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti." Tämä ei kumoa Raamatun muuta ilmoitusta, jonka mukaan isä Jumala on ainoa valtiias ja totinen Jumala (Joh 17:3; Jda 1:24-25). Se täydentää sitä, mutta ei kumoa.

Huomaa, että "meidän herramme" on tässä "isä Jumala" ja "hänen voideltunsa" on "kristus" (kristus tarkoittaa suomeksi "voideltua"). Se, joka on voidellut poikansa uuden liiton Jumalan kansan ylimmäiseksi papiksi on isä Jumala.

Jumala on aina suurempi vallassa ja voimassa ja kirkkaudessa ja kunniassa kuin ylimmäinen pappi, joka on Jeesus ja pysyy ylimmäisenä pappina ikuisesti, koska ei kuole enää koskaan (Hebr 9:25).

Jumalan kansan ylimmäinen pappi on siis "ihminen kristus Jeesus", jonka isä Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan ylitse enkelien ja kaikkien luotujen (Hebr 1:3; 13:20).

Isä on antanut kaiken valtansa pojalleen Jeesukselle (Matt 20:17) ja kristus hallitsee käytännön tasolla tulevaa maailmaa (Hebr 2:5ss.), mutta isä on nyt ja ikuisesti poikaansa ylempänä valtaistuimen puolesta. Meillä on tästä esikuva, kun Joosef hallitsi kaikkea Egyptiä, mutta farao oli häntä ylempi valtaistuimen puolesta (1Moos 41:39-43).

Saman asian vahvistaa Paavali:

1.Korinttolaiskirje:

15:22 Sillä niin kuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi kristuksessa,

15:23 mutta jokainen vuorollaan: esikoisena kristus, sitten kristuksen omat hänen tulemuksessaan;

15:24 sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan jaiIsän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

15:25 Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle."

15:26 Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

15:27 Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle." Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa.

15:28 Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.

Jakeissa Ilm 11:16-17 on samanlainen kuvaus kuin oli edellä luvussa neljä. Taivaalliset olennot rukoilevat valtaistuimella istuvaa ja sanovat hänestä: "Me kiitämme sinua, herra Jumala, kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen..."

Tämä valtaistuimella istuva on edelleen isä Jumala, joka on ollut, on ja on oleva, kaikkivaltias. Jeesusta ei ole korotettu näissä kohdissa isän Jumalan vertaiseksi iankaikkiseksi (ilman alkua olevaksi) ja kaikkivaltiaaksi Jumalaksi. Pyhästä hengestä ei puhuta mitään, koska se on Jumalan pyhä henki eikä isästä erillinen "persoonaa".

Jumalan taivaallisesta temppelistä puhutaan jakeissa Ilm 3:12, 11:19 ja 21:22. Näiden kielikuvien avulla tahdotaan kertoa se, että me olemme pojan kautta isässä Jumalassa ja olemme siten osa Jumalan temppeliä; me muodostamme yhdessä muiden Jumalan lasten kanssa Jumalan asumuksen hengessä (Efe 1:5; 2:19-22).

Ilmestyskirja:

16:5 Ja minä kuulin vetten enkelin sanovan: "Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä pyhä, kun näin olet tuominnut.

16:6 Sillä pyhien ja profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juoda; sen he ovat ansainneet."

16:7 Ja minä kuulin alttarin sanovan: "Totisesti, herra Jumala, kaikkivaltias, totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi."

Isä Jumala tuomitsee tämän maailman ja sen luodut poikansa Jeesuksen kristuksen kautta (Apt 17:31). Jumala on antanut kaiken tuomiovallan pojalleen Jeesukselle ja tämä tuomitsee eläviä ja

kuolleita isän tahdon mukaan, ei oman tahtonsa mukaan (Joh 5:17-30). Riippumatta siitä, ketä jakeessa Ilm 16:7 olevalla "herra Jumala, kaikkivaltias" tarkoitetaan, on isä Jumala Raamatun kokonaisilmoituksen perusteella pojan yläpuolella oleva ainoa valtiias ja totinen Jumala ja ylimmäinen tuomari (Joh 17:3; Jda 1:24-25).

Ilmestyskirja:

21:1 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.

21:2 Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu.

21:3 Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;

21:4 ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."

21:5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki." Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet."

21:6 Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.

21:7 Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani.

21:8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvässä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema."

21:9 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."

21:10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä,

Tässä on ihana kuvaus tulevaisuudesta, joka odottaa Jumalan lapsia. Me saamme olla Jeesuksen kristuksen ja kaikkien pyhitettyjen kanssa ikuisesti autuaita siinä maassa, jonka Jumala vanhurskaille valmistaa. Huomaa, että uusi Jerusalem on kielikuva, jolla tarkoitetaan kristuksen morsianta (jj. 2, 9-10). Ne, jotka tulkitsevat virheellisesti kirjaimen mukaan, luulevat että jokin valtava kivirakennus kultakivikatuineen ja helmiportteineen laskeutuu taivaasta alas maan päälle, mutta tämä on kielikuva pyhien ja valittujen laskeutumisesta maan päälle (me olemme pilvissä ja yläilmoissa herraa vastassa ennen tätä, 1 Tess 4:13-18).

Jeesuksesta kristuksesta, Jumalan pojasta, on käytetty Ilmestyskirjassa lähes samanlaisia kuvauksia kuin isästä Jumalasta, mutta niissä on silti eroja, joiden kautta huomaamme, että Jeesus kristus ei ole se kaikkivaltias Jumala, joka on ollut, on ja on oleva, ainoa valtiias ja totinen Jumala, iankaikkinen elämä, meidän isämme (Joh 17:3; Jda 1:24-25; 1Joh 5:20 "totinen Jumala ja iankaikkinen elämä" tarkoittaa isää, ei poikaa).

Ilmestyskirja:

1:5 ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä...

1:17 Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen,
1:18 ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.

Jeesus on ensimmäinen kuolleista ylösnoussut ihminen, "kuolleiden esikoinen", joka ei enää kuole vaan pysyy uuden liiton Jumalan kansan ylimmäisenä pappina ikuisesti (Hebr 7:25). Jeesus on "viimeinen ihminen" sen perusteella, mitä Paavali kirjoitti "viimeisestä Adamista" selittäessään ylösnousemusta kuolleista (1Kor 15:45-47): sitä millaisessa ruumiissa kuolleet nousevat ylös (1Kor 15:34-58, "Adam" on suomeksi "ihminen"). Jeesus oli kuollut, mutta hän elää nyt ikuisesti eikä kuole enää koskaan. Jeesuksella on nyt kuoleman ja tuonelan avaimet, sillä hän on kukistanut kuolemansa kautta paholaisen, joka piti siihen asti ihmisiä vangittuina kuoleman pelkoon (Hebr 2:14-15).

Niiden ei tarvitse enää pelätä kuolemaa, jotka uskovat herraan Jeesukseen kristukseen ja hänen kauttaan isään Jumalaan (1Piet 1:1-23), sillä meillä on ruumiin ylösnousemuksen ja katoamattomuuden toivo evankeliumin kautta (2Tim 1:10). Meidän uusi ruumiimme ei kuole koskaan eikä se muutu maaksi ja katoa: niin Adamin synnin tuoma kirous ja kuolema on voitettu iankaikkisesti, kiitos ja kunnia Jumalalle meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta, aamen (1Moos 2:15-17; 3:17-19).

Näissä jakeissa (Ilm 1:17-18) kuvataan Jeesus ylösnousseena ja kirkastettuna herrana, joka on kuitenkin ihminen ja Jumalan poika (Luuk 1:35; Room 1:1-4), ei kaikkivaltias iankaikkinen Jumala yhdessä isänsä kanssa, niin kuin kolmiyhteisen jumalan opissa väitetään.

Ilmestyskirja:

2:8 Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään:

Tässä on samanlainen kuvaus Jeesuksesta kuin edellä oli. Jeesus on ihminen, joka kuoli ristillä, sovitti syntimme ja lunasti meidät isiltä peritystä turhasta vaelluksesta ja jonka isä Jumala on herättänyt ylös kuolleista evankeliumin mukaan (1Tim 2:3-7; Room 5:11-21; 10:8-10; 1Kor 15:1-28; Hebr 13:20; 1Piet 1:1-23) ja korottanut kaiken pääksi seurakunnalle ja yli enkelien ja herrojen ja valtojen ja valtaistuinten ja yli kaikkien luotujen, niin kuin kirjoitettu on (Apt 2:36; Efe 1:1-23; 1Piet 3:22).

Ilmestyskirja:

22:12 Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

22:13 Minä olen A ja O, alku ja päämäärä, ensimmäinen ja viimeinen.

22:14 Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

22:15 Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

22:16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti.

Jakeessa 13 kuvataan jälleen kerran Jeesusta uuden luomakunnan eli ylönousseiden ihmisten esikoisena (1Kor 15:45-47, 1-58), alkuna ja päämääränä (KR 38: loppu), jossa Jumalan suunnitelmat täyttyvät. Jeesus on tämän uuden luomakunnan alku: hän on esikoinen ennen kaikkia muita, sillä Jumala on herättänyt hänet ensimmäisenä ylös kuolleista (Ilm 3:14).

Jumala on luonut uuden liiton Jumalan ihmiset ja kaiken, mitä tulevassa maailmassa on, "esikoisensa" kautta, poikansa kautta ja hänessä kaikki pysyy voimassa. Sana "esikoinen" (**prootokos** πρωτότοκος) tarkoittaa näissä kohdissa (Ilm 3:14 ja Kol 1:12-23) ensimmäistä ylönoussutta ihmistä, Jumalan poikaa, joka on myös ensimmäinen arvossa, koska Jumala on hänet korottanut kaikkien luotujen herraksi. Sana prootokos, esikoinen, esiintyy tässä merkityksessä jakeissa Room 8:29 (esikoinen monien veljien joukossa), Kol 1:15, 18 (esikoinen ennen uutta luomakuntaa ja esikoinen kuolleista nousseiden joukossa), Hebr 1:6 (esikoinen kuolleista nousseiden joukossa ja ensimmäinen arvossa, kun kristus tulee toistamiseen maailmaan tuomitsemaan eläviä ja kuolleita) ja Ilm 1:5 (esikoinen kuolleista nousseiden joukossa).

Jakeessa Ilm 22:16 Jeesus sanoo olevansa Daavidin juurivesa ja hänen suvustaan. Jumala oli luvannut Daavidille, että hänen jälkeläisensä olisi hallitseva iankaikkisesti kuninkaana (2Sam 7:12-17). Tämä lupaus on toteutunut Jeesuksessa, joka on Daavidin jälkeläinen, ihmiseksi syntynyt, ja joka on ihminen ikuisesti eikä ole muuttunut Jumalaksi eikä ole ollut Jumala, niin kuin monet nykyään luulevat ja ovat luulleet jo liki 2000 vuoden ajan. Tämän ihmisen valtaan isä Jumala on alistanut tulevan maailman (Hebr 2:5ss.), mutta koska tätä on vaikea uskoa kaiken kolmiyhenteisen jumalaopin sotkettua valittujen ajatukset, niin kerron näistä asioista lisää myöhemmin, heprealaiskirjeen selityksessä.

päivitetty 18.1.2016

Sana "Elohim" on yleisnimi, joka tarkoittaa Jumalaa. Sitä voidaan käyttää kaiken olevaisen luoja eli Isän lisäksi myös Jumalan pojasta Jeesuksesta, enkeleistä, epäjumalista tai jopa ihmisistä. Myös erisnimeä Jahve on käytetty Raamatussa enkeleistä ja Jeesuksesta, vaikka he eivät ole sama persoona kuin Isä Jumala. (1Moos. 32:24-32; Hoos. 12:5; 2Moos. 3:1-14; 13:19=14:21; 4:16; 7:1; 20:21-22; 23:20-23; 33:21; 5Moos 5:24; Tuom 13:3, 8, 22)

Huomaa myös se, että Moosekselle puhunut enkeli, jota sanotaan "elohimiksi" ja "jahveksi" ei ole sama henkilö kuin Jeesus kristus, joka olisi puhunut Moosekselle. Stefanus ja Paavali tekevät selvän eron tämän enkelin ja Jeesuksen välille. (Apt 7:30-53; Gal 3:19-20; Hebr 2:2) Laki on annettu meille vanhan liiton välimiehen Mooseksen kautta ja annettiin enkelien välityksellä (Apt 7:53; Gal 3:19; Hebr 2:2), mutta armo ja totuus on tullut meille uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, kautta (Joh 1:17). Jos se enkeli, joka puhui Moosekselle, olisi ollut itse herra Jeesus, niin tällaista vastakkainasettelua ei olisi voitu tehdä.

Israelin uskontunnustuksesta käy ilmi, että juutalaiset uskoivat vain yhteen Jumalaan, joka on Israelin isä ja kaiken olevaisen luoja. He eivät uskoneet kolmiyhenteiseen Jumalaan, vaikka profeetat tunsivat jo ennalta pyhän hengen ilmoituksen kautta messiaan, vaikka Jeesus ei ollut silloin vielä syntynyt, ja vaikka he tunsivat pyhän hengen, joka heidän kauttaan puhui "herran sanan" (Jumalan sanan).

Vanhassa testamentissa ei ole mitään viitteitä siitä, että Jumalan poikaa olisi rukoiltu tai että hän olisi ollut edes olemassa siihen aikaan. Pyhää henkeä ei pidetty Jumalasta erillisenä "persoonana". Raamatusta ei edelleenkään löydy kolmiyhenteistä Jumalaa, mutta se on sisällytetty sinne katolisen kirkon uskontunnustuksien kautta. Jokainen Raamattua lukeva uudestisyntynyt Jumalan lapsi lukee

Raamattua siinä uskossa, että sieltä täytyy löytyä oppi kolmiyhteisestä Jumalasta, jos he ovat siitä kuulleet ennen kuin ovat tulleet uskoon. Ja kukapa ei olisi siitä kuullut?

Kun sitten joku on uudestisyntynyt, niin hän ei sillä hetkellä kuitenkaan ymmärrä kolmiyhteisen jumalan oppia. Kun hän yrittää löytää sitä Raamatusta, kohtaa hän lukuisia ristiriitoja, koska Raamatussa sanotaan isän olevan yksin ainoa totinen Jumala ja valtias (Joh 17:3; Jda 1:24-25). Jumalan lapsi ei kuitenkaan uskovien yhteyden erottamisen ja helvetin pelossa uskalla tunnustaa sitä, että kirjoituksista ei löydy oppia kolmiyhteisestä jumalasta. Niin hän yrittää väen väkisin tunkea sen sisälle Raamattuun ja tulkitsee kaiken jo ennakkoon lukkoon lyödyn opin tueksi, että ei paljastuisi "harhaoppiseksi kadotuksen lapseksi".

Pelko estää valittuja ja pyhiä löytämästä totuutta tässä asiassa, mutta Jumala on kutsuva lapsensa ulos Baabelin vankeudesta. Kolmiyhteisen jumalan oppi on syntyisin Babyloniasta, jossa palvottiin Ishtar, Nanna-Sin ja Shamash nimisiä jumalia. Sieltä on levinnyt myös taivaan kuningattaren (kuningatar Semiramis) ja hänen miehensä Nimrodin (1Moos 10:8-9, 1Aik 1:10; Mka 5:6) sekä "Jumalan äidin" pojan, Tammuksen palvonta (Hes 8:14). Ihmisiä palvottiin jumalana.

Katolisessa eli yleisessä uskossa palvotaan ihmistä Jeesusta kristusta jumalana. Jeesus on kuitenkin Raamatun ilmoituksen mukaan selvästi ihminen, joka syntyi äidistään Mariasta. Jeesusta kutsutaan "Jumalan pojaksi" ja "korkeimman pojaksi" (Luuk 1:32-35) siitä syystä, että Israelille luvattua ikuista kuningasta ja kristusta sanotaan Jumalan pojaksi profetian sanassa. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:13; 22:10; 28:6; Psa 2:7) Jumala on korottanut tämän Jeesuksen kuolleista ylösnousemisen jälkeen uuden liiton ylimmäiseksi papiksi ja herraksi ja kuninkaaksi, niin että jopa enkelit ovat hänen valtansa alle alistetut, koska hän on Jumalan poika (Apt 2:36; Room 1:1-4; Hebr 2:5ss.).

Tästä kaikesta on minulla vielä paljon sanottavaa, mutta kirjoitan näistä asioista [lisää](#), kun ehdin.

PH 18.1.2016

Vanhan testamentin profeettojen aikana ei olisi tarvinnut edes käydä keskustelua siitä, onko Jumala kolmiyhteinen vain onko Jahve yksin ainoa totinen Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. Jumalan poika Jeesus eli luvattu messias ei ollut vielä syntynyt ja kun hän syntyisi, pitivät kaikki profeetat häntä ihmisenä, eivät Jumalana ja kaiken olevaisen luoja yhdessä isänsä kanssa. Pyhää henkeä ei pidetty "Jumalan kolmantena persoonana" eikä sen ajateltu olevan persoona, joka puhuu ja ajattelee itsenäisesti isästä riippumattomalla tavalla.

Oppi kolmiyhteisestä jumalasta ja siihen kiinteästi liittyvä Jeesuksen kaksiluonto-oppi (hypostatic union) ovat apostolien ajan jälkeen syntyneitä dogmeja; ensimmäiset kristityt eivät tieneet niiden olevan edes olemassa puhumattakaan siitä, että he olisivat kannattaneet niitä opetuksia. Kun Raamatun henkilöt puhuivat Jumalasta ja Jahvesta, tarkoittivat he aina Isää Jumalaa, ellei asiayhteydestä käy ilmi, että he tarkoittivat ihmistä, enkeliä, epäjumalaa tai Jeesusta, joka on Jahven poika eli isän poika, ei itse Jahve (2Joh 1:3).

Kun Jeesusta syytettiin jumalanpilkasta, niin hän tunnusti olevansa samalla tavalla "jumala" kuin Israelin tuomarit ovat "jumalia" Psalmissa 82. (Joh. 10:24-38) Jeesus ei siis tunnustanut olevansa sellainen Jumala kuin isä on, vaan hän sanoi olevansa ihminen, vaikka olikin Jumalan poika. (j. 36) Israelin tuomareita on sanottu Raamatussa jumaliksi useaan eri otteeseen. (2Sam 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25) Moosesta sanottiin jumalaksi, koska hän oli kansan päämies, tuomari, lunastaja ja vapahtaja sekä Jumalan lähettämä sanansaattaja faraolle. (2Moos 4:16; 7:1; Apt 7:27, 35) Jeesus on

uuden liiton Jumalan kansan päämies, tuomari, lunastaja ja vapahtaja sekä Jumalan lähettämä sanansaattaja kansalleen Israelille sekä koko maailmalle. (Apt 5:31; Hebr 2:10-11; 1Joh 2:2)

Jeesus ja apostolit uskoivat juutalaisten tavoin, että on olemassa vain yksi Jumala, joka on Israelin isä (Jer 31:9; 2Moos 4:22) ja kaiken olevaisen luoja (1Moos. 1–2; Psa 33:6-9). Tämä voidaan nähdä Jeesuksen omista sanoista ja profeettojen monista kirjoituksista, joissa Jumala (Jahve) itse sanoo olevansa ainoa Jahve, eikä hänen rinnallaan ole toista tai kolmatta Jahvea. Jos kerran Isä on yksin Jahve, niin silloin Jeesus ei voi olla tämä Jahve, vaan hän on "Jahven poika" eli Jeesus on "Jumalan poika", niin kuin kirjoituksista voidaan nähdä.

"Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa" (Mar 12:29)

"Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen." (Joh 17:3)

"... ettei ketään ole minun vertaistani koko maan päällä." (2Moos 9:14)

"Jahve on Jumala, eikä muuta jumalaa ole kuin hän." (5Moos 4:35, KJV mukaan, "Jahve on elohim eikä ole ketään hänen rinnallaan")

...

"... niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi, että Jahve on Elohim ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta elohimia ole." (5Moos. 4:39)

"Kuule, oi Israel, Jahve meidän elohimimme on yksi Jahve." (KJV:n mukaan 5Moos. 6:4)

"Kuule, oi Israel, Jahve meidän elohimimme, Jahve on yksi." (5Moos. 6:4)

"Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään jumalaa (elohim) ole minun rinnallani." (5Moos 32:39)

"Jahve on Jumala (elohim) eikä muuta (jumalaa) ole." (1Kun. 8:60)

Nehemia:

9:1 Mutta saman kuun kahdentenkymmenentenä neljäntenä päivänä israelilaiset kokoontuivat paastoten, säkit yllä ja multaa pään päällä.

9:2 Ja Israelin heimo eristäytyi kaikista muukalaisista, astui esiin ja tunnusti syntinsä ja isiensä rikkomukset.

9:3 Sitten he nousivat seisomaan, kukin paikallansa, ja heille luettiin Jahven, heidän Jumalansa, lain kirjaa neljännes päivää; ja toisen neljänneksen aikana he tunnustivat syntinsä ja kumartaen rukoilivat Jahvea, Jumalaansa.

9:4 Ja Jeesua, Baani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Seerebja, Baani ja Kenani nousivat leeviläisten korokkeelle ja huusivat suurella äänellä Jahvea, Jumalaansa;

9:5 ja leeviläiset Jeesua, Kadmiel, Baani, Hasabneja, Seerebja, Hoodia, Sebanja ja

Petahja sanoivat: "Nouskaa ja kiittäkää Jahvea, Jumalaanne, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kiitettäköön sinun kunniallista nimeäsi, joka on korotettu yli kaiken kiitoksen ja ylistyksen.

9:6 **Sinä yksin olet Jahve.** Sinä olet tehnyt taivaat ja taivasten taivaat kaikkine joukkoinensa, maan ja kaikki, mitä siinä on, meret ja kaikki, mitä niissä on. Sinä annat elämän niille kaikille, ja taivaan joukot kumartavat sinua.

9:7 Sinä olet Jahve Jumala, joka valitsit Abrammin ja veit hänet pois Kaldean Uurista ja annoit hänelle nimen Aabraham.

...

9:12 Sinä johdatit heitä päivällä pilvenpatsaasta ja yöllä tulenpatsaasta, valaisten heille tien, jota heidän oli kuljettava.

9:13 Ja sinä astuit alas Siinain vuorelle ja puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot ja totiset lait, hyvät säädökset ja käskyt.

9:14 Sinä ilmoitit heille pyhän sapattisi ja annoit heille käskyt, säädökset ja lain palvelijasi Mooseksen kautta.

...

Huomaa, että kirjaimellisen sanan tulkinnan mukaan Israel piti Jumalan lähettämää enkeliä Jumalanaan ja Jahvena (2Moos 3:1-14; 13:21; 14:19; 23:20-23), mutta Stefanus ja Paavali osoittavat tämän "taivaasta alas tulleen jumalan ja jahven" olleen enkeli, ei itse isä Jumala tai Jeesus Kristus, joka olisi ollut edeltä olemassa. (Apt. 7:30-53; Gal. 3:19-20; Hebr 2:2; Joh 1:17)

Raamatun mukaan isä Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa (Ilm 4:11; Apt 17:22-28). Se, miksi enkeliä tai enkeleitä on sanottu Jumalaksi ja Jahveksi, johtuu siitä, että nämä enkelit käyttivät kaikkea Jumalan arvovaltaa esiintyessään hänen nimellään. Samalla tavalla voidaan ajatella Jeesuksen käyttäneen Isänsä nimeä.

Jeesus tuli Isänsä nimessä ja teki tekonsa hänen nimessään, sillä Jumala oli antanut hänelle täydet valtuudet toimia hänen lähettäjänään ja sanansaattajanaan. (Joh. 5:43; 10:25; 17:6, 11, 26) Jeesus ei ole silti sama Jumala kuin isä on, vaan hän rinnasti itsensä jumalana Israelin tuomareihin, joita sanotaan myös jumaliksi, vaikka he ovat ihmisiä. (Joh. 10:24-39) Isä asui Jeesuksessa ja vaikutti hänessä ne sanat, jotka Jeesus puhui, ja ne teot, jotka hän teki, mutta isä ja poika ovat eri persoonia, eikä Jeesus ole "jumala" samalla tavalla kuin isä on Jumala. (Joh. 14:9-11)

*"Sen tähden olet sinä, Jahve Jumala, suuri; sillä kaiken sen mukaan, mitä me olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, eikä muuta jumalaa ole kuin sinä."
(2Sam 7:22)*

"Täytä heidän kasvonsa häpeällä, että he etsisivät sinun nimeäsi, Jahve. Joutukoot häpeään ja kauhistukoot ikuisesti, tulkoot häpeään ja hukkukoot. Ja tulkoot tuntemaan, että sinun ainoan nimi on Jahve, että sinä olet korkein kaikessa maassa." (Psa 83:17-19)

"Kaikki kansat, jotka sinä tehnyt olet, tulevat ja kumartuvat sinun edessäsi, Herra (Adonaj), ja kunnioittavat sinun nimeäsi. Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä ainoa olet Jumala (elohim)." (Psa 86:9-10)

Jesaja:

43:1 Mutta nyt, näin sanoo Jahve, joka loi sinut, Jaakob, joka valmisti sinut, Israel: Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun.

43:2 Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta.

43:3 Sillä minä olen Jahve, sinun Jumalasi, Israelin pyhä, sinun vapahtajasi...

...

43:10 Te olette minun todistajani, sanoo Jahve, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, jotta te tuntisitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä se olen. Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaa (eel), eikä minun jälkeeni toista tule.
43:11 Minä, minä olen Jahve, eikä ole muuta pelastajaa, kuin minä.
43:12 Minä olen ilmoittanut, olen pelastanut ja julistanut, eikä ollut vierasta jumalaa teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo Jahve, ja minä olen Jumala (eel).
43:13 Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni; minkä minä teen, kuka sen peruuttaa?
43:14 Näin sanoo Jahve, teidän lunastajanne, Israelin pyhä: Teidän tähtenne minä lähetän sanan Baabeliin, minä syökseen heidät kaikki pakoon, syökseen kaldealaiset laivoihin, jotka olivat heidän ilonsa.
43:15 Minä, Jahve, olen teidän pyhänne, minä, Israelin luoja, olen teidän kuninkaanne.

Kolmiyhteisen jumalan opin kannattajat näkevät näissä Jesajan kirjan sanoissa Jeesuksen Jahven paikalla, vaikka todellisuudessa Jahve tarkoittaa tässä isää. Se, että meillä on pelastus ja lunastus Jeesuksessa kristuksessa ja hänen nimessään, ei tee Jeesuksesta Jahvea isän paikalle. (Apt. 4:12; Kol 1:9-23) Nämä Uuden testamentin sanat tarkoittavat sitä, että Jumala on pelastanut ja lunastanut meidät Jeesuksen kristuksen kautta, ei sitä, että Jeesus on Jahve. Isä Jumala on itse asiassa pelastanut myös poikansa Jeesuksen kuolemasta herättämällä hänet ylös kuolleista, joten isä on siten Jeesuksenkin pelasta, mutta hän on antanut käytännössä pelastustehtävän kristuksen ylösnousemuksen jälkeen pojalleen (Hebr 5:7; 13:20).

Jeesus on Jumalan eli Jahven poika, niin kuin apostolit todistavat kaikkialla Uudessa testamentissa, ja niin kuin herra Jeesus on itse sanonut. (Joh. 20:31; 1Joh. 4:15; 2Joh. 1:3; Joh. 10:36)

"Näin sanoo Jahve, Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Jahve Tsavaot (sotajoukkojen jumala): Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään elohimia (Jumalaa). Kuka on minun kaltaiseni? Hän julistakoon ja ilmoittakoon ja osoittakoon sen minulle, siitä alkaen kuin minä perustin ikiaikojen kansan. He ilmoittakoot tulevaiset, ja mitä tapahtuva on. Älkää vavisko älkääkö peljätkö. Enkö minä aikoja sitten antanut sinun kuulla ja sinulle ilmoittanut, ja te olette minun todistajani: Onko muuta eloahia (Jumalaa) kuin minä? Ei ole muuta pelastuskalliota, minä en ketään tunne. (Jes. 44:6-8)

Vertaa tätä Jesajan kirjan sanaa 5. Mooseksen kirjan sanoihin Isästä Jumalasta, joka on Israelin isä ja kallio.

*"Kuunnelkaa, te taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa minun suuni sanat! Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niin kuin vihma vihannalle, niin kuin sadekuuro ruohikolle. Sillä minä julistan Jahven nimeä; antakaa kunnia meidän elohimillemme. **Hän on kallio**; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen eel (Jumala) ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on. Heidän menonsa oli paha häntä kohtaan, he eivät olleet hänen lapsiansa, vaan häpeäpilkku - tuo nurja ja kiero sukupolvi! Niinkö sinä maksat Jahvelle, sinä houkka ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti." (5Moos. 32:1-6)*

Sitten vielä muutama Raamatun kohta tukemaan ajatusta siitä, että Jahve on yksi, eikä toista ole, eikä ole ketään hänen rinnallaan.

"Näin sanoo Jahve voidellulleen Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut kukistaakseni kansat hänen edestään ja riisuakseni kuninkaitten kupeilta vyöt, että ovet hänen edessään avautuisivat eivätkä portit sulkeutuisi: Minä käyn sinun edelläsi ja tasoitan kukkulat, minä murran vaskiovet ja rikon rautasalvat. Minä annan sinulle aarteet pimeään peitosta, kalleudet kätköistänsä, tietääksesi, että minä, Jahve, olen se, joka sinut nimeltä kutsuin, minä, Israelin elohim. Palvelijani Jaakobin ja valittuni Israelin tähden minä kutsuin sinut nimeltä ja annoin sinulle kunnianimen, vaikka sinä et minua tuntenut. Minä olen Jahve, eikä toista ole, paitsi minua ei ole yhtään elohimia. Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne, jotta tiedettäisiin auringon noususta sen laskemille asti, että paitsi minua ei ole yhtäkään: minä olen Jahve, eikä toista ole, minä, joka teen valkeuden ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden; minä, Jahve, teen kaiken tämän...

...

Näin sanoo Jahve: Egyptin työansio ja Etiopian kauppavoitto ja sebalaiset, suurikasvuiset miehet, tulevat sinun tykösi, tulevat sinun omiksesi. Sinun perässäsi he käyvät, kulkevat kahleissa, sinua kumartavat, sinua rukoilevat: "Ainoastaan sinun tykönäsi on elohim, ei ole toista, ei yhtään muuta eeliä (jumalaa)." Totisesti, sinä olet salattu eel, sinä Israelin elohim, sinä vapahtaja (pelastaja). Häpeän ja pilkan he saavat kaikki, pilkan alaisina he kulkevat kaikki, nuo kuvien tekijät. Mutta Israelin pelastaa Jahve iankaikkisella pelastuksella, te ette joudu häpeään ettekä pilkan alaisiksi, ette ikinä, hamaan iankaikkisuuteen saakka. Sillä näin sanoo Jahve, joka on luonut taivaan – hän on elohim – joka on valmistanut maan ja tehnyt sen; hän on sen vahvistanut, ei hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi hän sen valmisti: Minä olen Jahve, eikä toista ole. Ilmoittakaa ja esiin tuokaa - neuvotelkoot keskenänsä - kuka on tämän julistanut hamasta muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkö minä, Jahve! Paitsi minua ei ole yhtään elohimia; ei ole vanhurskasta ja auttavaa eeliä (jumalaa) muuta kuin minä. Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä minä olen eel, eikä toista ole." (Jes. 45:1-7, 14-18, 21-22)

"Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseen saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan...

Muistakaa entisiä ikiajoista asti, sillä minä olen eel, eikä toista ole; minä olen elohim, eikä ole minun vertaistani." (Jes. 46:4, 9)

Psalmissa 110 sanotaan Jeesuksen olevan pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan. Jumalan ja korkeimman pappi ei ole koskaan itse sama tai samanlainen kuin Jumala, jota hän pappina palvelee. Jeesus on Jumalan kansan ylimmäinen pappi taivaassa Jumalan valtaistuimella ja hänen oikealla puolellaan, joten hän ei voi olla samanlainen Jumala kuin isä on. (Hepr. 3–10)

Psalmi 110 tekee selvän eron Jahven (isän) ja pojan välille käyttämällä vain isästä nimeä Jahve. Poika on tässä "adon", herra, niin että hän erottuu selvästi isästä Jumalasta häntä alemmaksi herraksi. (vrt. 1Kor 15:24-28) **Sanat "minun herralleni" ovat hepreankielessä muodossa "adoni", jota on käytetty Vanhassa testamentissa lähes aina vain ihmisistä ja harvoin myös enkeleistä, ei koskaan isästä Jumalasta, Jahvesta.**

Jahve sanoi minun herralleni (adon): "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi." (Psa 110:1)

Näistä kohdista käy ilmi, että Jahve on yksi (Jumala), eikä ole ketään muuta hänen rinnallaan; Jahve ei ole jakaantunut moneen eri persoonaan, eikä ole muita Jahveja olemassa kuin yksi ainoa Jahve, joka on Israelin elohim ja eel (Jumala) ja kaiken olevaisen luoja. Jahve on yksin Jumala tai Jumala on yksi Jahve, niin kuin Israelin uskontunnustuksessa eli shemassa Jumala itse sanoo. (5Moos. 6:4-9) Jahve ei ole jakaantunut moneen eri persoonaan eikä ole olemassa montaa eri Jahvea, jotka muodostaisivat yhdessä yhden elohimin, Jumalan.

Ei ole siis niin kuin **jotkut trinitaarit** väittävät: on olemassa kolme Jahvea, mutta on silti vain yksi Jahve. Tällaista opetusta ei löydy Raamatusta, eikä sitä tule kenenkään opettaa tai levittää "Jumalan sanan totuutena" tai muutenkaan.

Käydään sitten läpi niitä kohtia, joissa Jeesus, apostolit ja Herran veljet (velipuolet) todistavat, että isä on yksin totinen Jumala tai ainoa valtias ja majesteetti. Aloitetaan Jeesuksesta. Kirjoitin jo aiemmin hänen todistuksestaan, kun hän sanoi isää Israelin sheman mukaan ainoaksi Jahveksi (Mar. 12:29-31), minkä edellä olevat profeettojen tekstit vahvistavat todeksi väittämäksi. Jeesus ei siis sanonut itseään Jahveksi eikä tehnyt itseään Jahven vertaiseksi, vaan sanoi olevansa "Jumalan poika" (Joh 10:36) ja samalla tavalla "jumala" kuin Israelin tuomarit olivat "jumalia" Psalmissa 82. (Joh. 10:24-39) Ja kun Jeesus puhui isästä, teki hän selväksi, että isä on yksin Jumala ja hän ei ole samanlainen "jumala" kuin isä on. (Joh 17:3) Tämä käy ilmi myös seuraavista Jeesuksen sanoista.

"Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin." (Matt 10:18)

"Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös isäni tykö; mutta mene minun veljieni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun isäni tykö ja teidän isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö." (Joh. 20:17)

Jeesus tunnusti olevansa Jumalan poika, mutta ei sanonut koskaan olevansa Jumala, sellainen kuin isä on. Meidänkään ei ole lupa sellaista väittää, koska Jeesus ei sitä koskaan väittänyt.

"...niin kuinka te sanotte sille, jonka isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa', sen tähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan poika?'" (Joh. 10:36)

Johannes kirjoitti evankeliuminsa sen vuoksi, että me uskoisimme Jeesuksen olevan Jumalan poika; ei siksi, että hän olisi todistanut Jeesuksen olevan sellainen Jumala kuin isä on, vaikka monet ovat sellaista väittäneet. Antaa Johanneksen itse puhua puolestaan sen sijaan, että panisimme sanoja hänen suuhunsa:

"...nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään." (Joh 20:31)

Johannes taisteli sellaista harhaoppia vastaan, jossa väitettiin Jeesuksen olleen Jumala ihmisen ruumiissa. Kuulostaako tutulta (kolmiyhteisen jumalan opissa väitetään itse asiassa juuri näin)? Jotkut gnostilaiset levittivät harhaoppia, jonka mukaan Jeesus ei ollut täydellisesti ihminen, vaan hän ainoastaan näytti ihmiseltä. Todellisuudessa hän oli heidän mielestään Jumala tai jumal-olento, joka oli ihmisen ruumiissa. Ja tätä harhaoppia vastaan Johannes kirjoitti kaksi ensimmäistä

kirjettään, ja sanoi antikristuksiksi niitä, jotka eivät tunnustaneet Jeesusta lihassa tulleeeksi kristukseksi: täydelliseksi ihmiseksi. Sanonta "lihassa tullut" tarkoittaa "syntynyt ihmiseksi". (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11)

Jos joku on täydellinen ihminen, niin hän ei voi olla loogisesti ajateltuna täydellinen Jumala samanaikaisesti. Jeesuksen kaksiluonto-oppi on järjenvastainen ja epälooginen, mutta sehän onkin osa sitä mysteeriä (salaisuutta), jollaiseksi kolmiyhteisen jumalan oppia on sanottu (muistuu mieleen Babylonin mysteeriuskonnot).

Näin Johannes mm. kirjoitti:

"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. He ovat maailmasta; sen tähden he puhuvat, niin kuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen... Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa." (1Joh. 4:1-6...15)

Jos tunnustat Jeesuksen kristukseksi, lihaan tulleeeksi (ihmiseksi), niin sinä olet Jumalasta, etkä ole antikristus, niin kuin ne, jotka väittävät Jeesusta Jumalaksi tai jumal-olennoksi, joka vain näytti ihmiseltä, mutta ei ollut täydellisesti ihminen. Ja jos uskot, että Jeesus kristus on Jumalan poika ja tunnustat hänet suullasi ylösnousseeksi herraksi ja elät hänen tahtonsa mukaan, niin sinä olet elävä iankaikkisesti. Näin Jeesus ja apostolit ovat järkiään opettaneet, ja tässä on pelastumiseen tarvittavan opillisen ymmärtämisen kannalta ihan riittävästi totuudellista tunnustamista. (1Joh 2:15-17; Matt 7:21-29; Room 10:1-13)

"Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa. Mutta me tiedämme, että Jumalan poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen totisen; ja me olemme siinä totisessa, hänen pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä." (1Joh 5:18-20)

"Totinen Jumala" on Jeesuksen omien sanojen mukaan "Isä", ei hän itse. (Joh. 17:3) Isä on antanut pojalleen kaiken, jopa elämän. (Joh 5:26) Niinpä se "iankaikkinen elämä, joka on ollut aina isän tykönä", ei voi tarkoittaa persoonaa Jeesusta kristusta, vaan sitä, että isällä Jumalana on ollut aina iankaikkinen elämä, ja hän on antanut pojalleen vallan antaa iankaikkinen elämä niille, jotka uskovat häneen. (1Joh 1:1ss.)

Katsotaan sitten, mitä Paavali sanoi iIsästä Jumalasta ja Jeesuksesta kKristuksesta. Huomaa, että hän erottaa nämä kaksi tarkasti toisistaan ja pitää vain iIsää ainoana valtiaana ja näkymättömänä Jumalana, jolla on kuolemattomuus. (1Tim 6:13-16) Isän ja pojan välinen ero näkyy kaikkialla Paavalin kirjoituksissa, alkaen vaikkapa roomalaiskirjeen ensimmäisestä luvusta (kun luet sitä

alusta asti, niin huomaat heti, että isä on Jumala ja kaiken olevaisen luoja, ja Jeesus kristus on hänen poikansa). Mutta jotta kirjoitus ei venyisi liiaksi, lainaan vain muutamaa kohtaa Paavalilta.

"Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." (Room 16:27)

"Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen." (1Tim 1:17)

"Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua, että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän herramme Jeesuksen kristuksen ilmestymiseen saakka, jonka aikansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtiias, kuningasten kuningas ja herrain herra, jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä - hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen." (1Tim 6:13-16)

Tämä Timoteuskirjeen 6. luvun käännös ei ole ehkä paras mahdollinen, mutta sanakirjojen, interlineaarinen ja englanninkielisten käännösten avulla voidaan nähdä Paavalin tarkoittavan isää Jumalaa ainoalla kuolemattomalla, joka asuu valkeudessa jne.: hänelle – siis isälle – kunnia ja iankaikkinen valta. Tämä pitää yhtä Paavalin muiden kirjoitusten kanssa. (vrt. erityisesti 1Tim 1:17)

"Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikansa, ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu - minä puhun totta, en valhettele - pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa." (1Tim 2:3-7)

Paavalin mukaan Jumala on yksi, ja hän on isä, ei poika, joka on "ihminen kristus Jeesus". Vaikka Paavali viittaa tässä Jeesuksen ihmisyyteen hänen sovittaessaan maailman synnin ristinkuolemallaan, niin on Jeesus myös iankaikkisesti täydellinen ihminen, niin kuin esimerkiksi Heprealaiskirjeessä häntä toistuvasti kuvataan (esim. 5. ja 7. luvut). Kristuksen kaksiluonto-opinkin mukaan Jeesus on ikuisesti ihminen, mutta Jeesus ei voi tietenkään olla Jumala ja ihminen yhtä aikaa. Sellainen väite on järjetön. Ihminen on Jumalasta erillinen persoona ja olento, joten Jeesus ei voi olla samalla tavalla Jumala kuin isä on: ilman alkua ja kaiken olevaisen luoja.

*"Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja **ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi**. Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja, niin on meillä kuitenkin **ainoastaan yksi Jumala, Isä**, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa." (1Kor 8:4-6)*

Paavalin mukaan meillä on vain yksi Jumala, joka on isä, ja hänestä kaikki on saanut nimensä ja alkunsa. Toisin sanoen Paavali piti isää yksin kaiken olevaisen luojana, mutta ei väittänyt Jeesusta luojaksi yhdessä isänsä kanssa. (vrt. Efe 3:14-17; Room. 11:36 ja Apt 17:23-28 ja 4:24-31 ja Ilm 4:11) Kolossalaiskirjeen ensimmäisessä luvussa puhutaan siitä, miten uusi luomakunta on "luotu" kristuksen Jeesuksen kautta, koska hän on esikoinen kuolleista nousseiden joukossa. (Kol 1:10-23;

1Kor 15:12-47) Siksi on edellä kirjoitettu Jeesuksesta, "jonka kautta kaikki on, niin me myös hänen kauttaan".

Paavali puhuu tässä "meistä" uuden liiton Jumalan palvelijoista, jotka olemme "uusia luomuksia" (2Kor 5:17) eli "uusia ihmisiä" (Efe 4:24). Olivatpa nämä Jumalan uudet ihmiset sitten taivaassa ylösnousemuksen kautta (esikoisjoukko, Hebr 12:23) tai maan päällä (elossa olevat uskovat) tai maan alla (haudassa nukkuvat pyhät), niin meidät kaikki on luotu ("synnytetty luotujen esikoisiksi", Jaak 1;18; 1Kor 4:15; 1Piet 1:23) Kristuksessa ja kristuksen kautta hyviä töitä varten (Tiit 2:14), ja ikuista elämää varten, joka odottaa meitä ylösnousemuksessa ja kristuksen tulemuksessa.

*"Niin kehotan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niin kuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä: yksi ruumis ja yksi henki, niin kuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi herra, yksi usko, yksi kaste; **yksi Jumala ja kaikkien Isä**, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa." (Efe 4:1-6)*

Paavali erottaa tässä toisistaan (pyhän) hengen, pojan ja isän, ja sanoo, että meillä on "yksi Jumala ja kaikkien Isä", eli Paavali vahvistaa isän olevan yksin se totinen Jumala ja Jahve, josta Raamattu kauttaaltaan todistaa. Se, että Jeesusta sanotaan Uuden testamentin kreikassa "herraksi", ei tee hänestä Jumalaa isän rinnalle eikä "Jumalan toista persoonaa". Sana "kyrios" (herra) on käännös hepreankielen sanoista "adon" (herra) ja "jahve" (Jumalan nimi, herra), sillä kreikankielessä ei ole jahvelle omaa käännöstä, ja Septuagintassa on käännetty Jahve sanalla "kyrios". Se, ketä Jahve milloinkin tarkoittaa, ja missä roolissa (Jumalan lähettäjä enkeli tai poika vai isä itse), täytyy nähdä asiayhteydestä. Uudessa testamentissa on sanottu välillä myös isää "herraksi", niin kuin Jeesuksen lausumasta uskontunnuksesta käy ilmi. (Mar. 12:29-31; etsi myös Raamattu-haulla Uudesta testamentista sanat "**Herra Jumala**", jotka tarkoittavat aina isää Jumalaa, eivät koskaan Jumalan poikaa Jeesusta kristusta).

Kun Raamatussa puhutaan "Jumalasta" ja tarkoitetaan kaiken olevaisen luoja, niin sanalla "Jumala" tarkoitetaan ainoastaan isää: ei poikaa tai pyhää henkeä tai "kolmiyhteistä jumalaa", jota Raamattu ei tunne. Poikaa ja pyhää henkeä ei sanota kertaakaan "ainoaksi Jumalaksi" tai "yksin totiseksi Jumalaksi" tai "ainoaksi valtiaaksi" eikä edes "Jumalaksi" siinä merkityksessä, että sillä tarkoitettaisiin "luojaa". Vaini Isä on kaiken olevaisen luoja ja Jeesus on hänen poikansa, ja Pyhä henki on Jumalan pyhä henki, joka vaikutti myös Jeesuksessa, ja vaikuttaa yhä. Nekin kohdat, joissa nämä kolme esiintyvät yhtä aikaa Raamatussa, kumoavat kolminaisuusopin sen sijaan, että ne puoltaisivat sitä, kun Raamattua oikein tulkitaan ja ymmärretään se, mitä juutalaiset sanan kirjoittajat ovat sanoillaan tarkoittaneet. Kaikki Raamatun kirjoittajat ovat juutalaisia ja siten myös yhteen ainoaan Jumalaan eli Israelin isään ja maailman luojaan uskovia valittuja Jumalan palvelijoita.

"Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta, ovat israelilaisia; heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; heidän ovat isät, ja heistä on kristus lihan puolesta. Jumala, joka on yli kaiken olkoon kiitetty iankaikkisesti, amen!" (Room 9:3-5)

Tämä käännös on täysin alkukielen mukainen. Kreikankielisessä tekstissä ei ole isoja eikä pieniä kirjaimia eikä välimerkkejä ja sana "hän" puuttuu jakeesta viisi. Sanatarkka käännös kuuluu siis

näin eikä se ole ristiriidassa muun Raamatun kanssa. Paavali ja muut apostolit ylistivät aina isää Jumalaa, ei koskaan Jeesusta tällä tavalla. (Efe 1:3, 1Piet 1:3; Jda 1:24-25, vrt. Room. 15:6)

"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuasta toivoa ja suuren Jumalan kirkkauden ja meidän pelastajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä, hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee." (Tiit 2:11-14)

Tässä on selvä käännösvirhe vuoden 1938 käännöksessä, jota ei ole monissa muissa käännöksissä alun alkaenkaan. Paavali ei sano tässä Jeesusta "suureksi Jumalaksi" vaan puhuu siitä, miten suuren Jumalan kirkkaus ilmestyy Jeesuksen tulemuksessa. Tämä ei ole ihme, sillä Jeesus on Jumalan tarkka kuva ja hänen kirkkautensa säteily. (Hebr 1:3; 2Kor. 4:4)

Niin kuin ensimmäinen ihminen, Adam, oli Jumalan kuva, niin on myös viimeinen (tai toinen) ihminen, Jeesus, Jumalan kuva, mutta sillä erolla, että Adam lankesi syntiin, mutta Jeesus ei. (1Kor. 15:45-47) Ensimmäinen maailma annettiin Adamin haltuun ja valtaan (1Moos 1:25-27), mutta se turmeltui. Toinen maailma annetaan ihmisen Jeesuksen kristuksen haltuun, mutta se on oleva turmeltumaton ja iankaikkinen maailma. (Hebr 2:5-18, Psa 8)

Jotkut väittävät, että Jeesus on arvossa isän alapuolella inhimillisen luontonsa puolesta, mutta jumalallisen luontonsa puolesta hän on samanvertainen hänen kanssaan. Niinpä Jeesus voi olla yhtä aikaa alempi arvossa kuin isä ja silti yhdenvertainen hänen kanssaan. Tämä on ensinnäkin Vanhan testamentin todistusta vastaan ja toisekseen ajatus Jeesuksen kahdesta luonnosta on järjenvastainen. Jos joku on Jumala, niin hän ei voi olla samanaikaisesti ihminen, koska ihminen ja Jumala ovat hyvin erilaisia. Jos joku on ihminen niin hän ei voi tietenkään olla samanaikaisesti Jumala. Jeesuksen täytyy siis olla joko Jumala tai ihminen, mutta hän ei voi olla molempia yhtä aikaa.

Jeesus on Raamatun selvän sanan mukaan täydellinen ihminen, lihassa tullut kristus, ihmiseksi syntynyt. Hän on ikuisesti alamainen Isälle, niin kuin kuuliaisen pojan kuuluukin olla. Paavali kirjoittaa Isän ja pojan välisestä hierarkiasta näin:

Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle." Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa. Ja kun kaikki on alistettu pojan valtaan, silloin itse poikakin on oleva alistettu sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa." (1Kor 15:27-28)

Paavali ei pidä Jeesusta "yhdenvertaisena vallassa" isän kanssa, eikä sitä tee kukaan muukaan Raamatun kirjoittajista. Kolmiyhteisen jumalan oppia ei löydy Raamatusta, joten sen opetuksia ei pitäisi kenenkään "Jumalan sanan totuutena" uskoa ja muille sitä levittää. Kolmiyhteisen jumalan opilla on kumottu selvä Jumalan sana ja se on korvannut pyhät kirjoitukset ainoana oikeana opin lähteenä.

Kun luet tai kuulet kolmiyhteisen jumalan opin selityksiä, niin ne ovat täynnä Raamatun ulkopuolisia lauseita ja ajatuksia, jotka ovat tarkemmin tutkittuna Jumalan sanaa vastaan sen sijaan, että ne selittäisivät ja tekisivät siitä ymmärrettävää. Kolmiyhteisen jumalan oppi on siihen uskovien itsensäkin mielestä mahdotonta käsittää järjellä eikä sitä voi edes uskon kautta siten ymmärtää, että

opetus olisi ristiriidaton ja Raamatun kirjoitusten mukainen. Se on "salaisuus" (mysteeri), joka on vain uskottava.

Jeesuksen opetus on kuitenkin sellaista, että se voidaan ymmärtää järjellä (Matt 15:10; Mar 4:33). Jumalan sanat ovat selviä sanoja (Psa 12:7), jotka valaisevat meitä, kun ne avautuvat ymmärryksellemme (Psa 119:105, 130). Kristittyjen tulee luopua sellaisista sanan selityksistä, jotka ovat epä johdonmukaisia ja järjenvastaisia, sillä niitä ei Jumala ole käskenyt meidän uskoa ja totena pitää.

Pietarin todistus Jeesuksesta kuuluu Matteuksen mukaan näin:

"Sinä olet Kristus, elävän Jumalan poika." (Matt 16:16)

Isästä Jumalasta Pietari kirjoittaa näin:

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." (1Piet 5:10-11)

Jaakob todistaa, että on vain yksi Jumala(, joka on tietysti isä, ei kolmiyhteinen Jumala eikä poika, Jeesus kristus):

"Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat." (Jaak 2:19)

Juuda tunnustaa vain isän Jumalan ainoaksi valtiaaksi ja majesteetiksi.

"Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen, hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme herramme Jeesuksen kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen." (Jda 1:24-25)

Olemme nähneet näistä monista Vanhan ja Uuden testamentin jakeista – profeettojen, Jeesuksen ja apostolien sanoista – että Jumala on yksi ja isä yksin on totinen Jumala ja ainoa valtiias, ja hän on se Jahve, joka on luonut yksin tämän maailman ja kaiken, mitä siinä on. Jeesus on tämän Jahven poika, mutta ei itse Jahve, kaiken olevaisen luoja. Raamatussa on silti kohtia, joiden on katsottu tarkoittavan sitä, että Jeesus on Jumala, joka on ollut aina isän tykönä hänen poikanaan, ja että Jeesus on luonut tämän maailman yhdessä isänsä kanssa. Mutta kun tutkimme tarkoin Raamattua, niin näemme, että "Jumalan sana" ja "Jumalan viisaus", joiden kautta Jumala on luonut tämän maailman, eivät ole henkilöitä tai persoonia, vaikka ne ikään kuin persoonina on joissakin kohdissa Raamattua esitetty. Jos asiaa olisi kysytty Raamatun kirjoittaneilta profeetoilta, Jeesukselta tai apostoleilta, niin he eivät olisi varmastikaan väittäneet Jeesusta edeltä olleeksi "Jumalaksi", joka on ollut luomassa tätä maailmaa, tai että "Jumalan sana" ja "Jumalan viisaus" olisivat henkilöitä sen sijaan, että ne ovat persoonattomat "Jumalan sana" ja "Jumalan viisaus".

Johanneksen evankeliumin alku on käännetty monin paikoin virheellisesti.

Demonstratiivipronomini **houtos** (ὄυτος) on käännetty jakeeseen kaksi suomeksi sanalla "hän",

mutta esimerkiksi englanninkieliseen kuningas Jaakon käännökseen (King James Version) oikein sanoilla "the same", "tämä". Ja sama linja jatkuu läpi koko jakson. Persoonapronomini "**autos**" on suomennettu sanalla "hän" ja englanniksi sanalla "he", vaikka se pitäisi suomentaa sanalla "se" jakeeseen 14 asti, jossa aletaan puhua "lihaan tulleesta sanasta", joka on Jumalan lupauksen ja suunnitelman täyttymys, ihminen kristus Jeesus, joka syntyi äidistään Mariasta ja on viattomana ja synnittömänä kuolemalta alttiiksi annettu meidän pelastuksemme aikaansaamisen tähden.

Tässä on parempi käännös alkutekstiä mukaillen:

"Alussa oli sana, ja sana oli jumalan tykönä, ja jumala oli sana. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä sen kautta, eikä ilman sitä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siinä oli elämä ja elämä oli ihmisten valo. Ja valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt. Oli Jumalan tyköä lähetetty mies, jonka nimi oli Johannes. Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä (Jumalan nimeen); jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemme. Ja me katselimme sen kirkkautta (hänen kirkkauttaan); sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta. Johannes todisti hänestä ja huusi ja sanoi: " (Joh. 1:1-14)

Kun sanotaan, että alussa oli sana ja sana oli jumalan tykönä ja sana oli jumala, niin se sana ei tietystikään ole se Jumala, jonka tykönä se sana oli. Se, että "sana oli jumala", tarkoittaa sitä auktoriteettia, mikä Jumalan sanalla on. Jumalan sana tekee sen, mitä varten se on lähetetty, ja sillä on auktoriteetti meihin ihmisiin nähden. Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima, mikä näkyy luomiskertomuksesta (1Moos 1:1ss.). Jumalan sana ei ole luomiskertomuksessa elävä persoona, Jeesus kristus, joten Johanneksen evankeliumin alussakaan se ei voi sitä tarkoittaa.

Voit lukea myöhempiä kirjoituksiani hakemiston kautta tai vaikka nämä kaksi:

[Johanneksen evankeliumin alku](#) (pdf) **[Logos on Jumalan sana, ei henkilö](#)**

Tätä asiaa on vaikea käsittää, koska meille on syötetty katolisen kirkon keksimiä valheita jo liki kahden vuosituhannen ajan. Mutta jos olet kärsivällinen ja pitkämielinen kirjoitusten tutkimisessa, etkä sisällytä kirjoituksiin väkisin sellaista oppia, jonka olet jo edeltä omaksunut ja totena pitänyt, niin sinä voit nähdä totuuden tässä asiassa. Sinun ei tarvitse pelätä kadotustuomiota, jos päädyt toisenlaiseen tunnustukseen kuin mitä katolisen uskon kannattajat meiltä vaativat, "tai muuten...!" Jumala ei sinua hylkää, jos et ensin hylkää häntä tai riistä tieteen tahtoen hänen kunniaansa ja voimaansa ja valtaansa ja kirkkauttaan ja anna sitä hänen pojalleen Jeesukselle ja pyhälle hengelle, joita virheellisesti Jumalan toiseksi ja kolmanneksi persoonaksi sanotaan.

Anna itsellesi aikaa oppia Jumalalta, mitä hän sanassaan sanoo. Älä kiirehdi muiden painostamana tekemään hätäisiä johtopäätöksiä ja antamaan vääriä uskontunnustuksia, mitä he sinulta vaatimalla vaativat ja uhkailevat sinua helvetin tulella ja loputtomalla kärsimyksellä, ja sitä ennen he erottavat

sinut yhteydestään niin kuin jonkun pahan, koska et suostu heidän hallittavakseen, etkä anna heidän pelkonsa peljästyttää sinua.

Niin, he pelkäävät itse sitä, että paljastuisivat "harhaoppisiksi" ja tuomitsisivat siten itse itsensä ikuiseen tuskaan ja vaivaan tulisessa järvässä, johon he ovat nyt kaikkia eri tavalla tämän asian ymmärtäviä hyvin auliisti tuomitsemassa. Nimittäin, katolinen kirkko on rajannut jo yli 1700 vuotta kirkon ulkopuolelle ne, jotka eivät tunnusta Jeesusta isän veroiseksi Jumalaksi, ja myöhemmin on vaadittu vielä pyhän hengen persoonan Jumalaksi tunnustamista, jos mielihii pysyä kirkossa ja pelastua. Nyt tämä oppi ja väärä tuomitseminen on osana lähes kaikkia kirkkoja, puolueita, lahkoja ja seuroja: jopa Jumalan seurakunnaksi itsensä tunnustavat tuomitsevat eri tavalla uskovat tämän asian perusteella kristuksen ruumiin ulkopuolelle ja ovat perustaneet siten uuden puolueen, "kristuksen puolueen" tämän ja oikean seurakuntaopin perusteella.

Lainaan tähän vielä muutaman Raamatun kohdan, joissa apostolit todistavat Isän luoneen yksin tämän maailman, ja jakeita, joista käy ilmi, että Jumalan sana ja Jumalan viisaus eivät ole persoonia, kun ne mainitaan Vanhassa testamentissa luomisen yhteydessä.

"Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut." (Ilm 4:11)

"Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia. Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan. Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken. Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä; sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niinkuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa.' Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema. Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista." (Apt 17:22-31)

Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on! Sinä, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuansa vastaan.' Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa, tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi. Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna

palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta." Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti. (Apt 4:24-31)

"Herra on viisaudella perustanut maan, taivaat taidolla vahvistanut." (Snl 3:19)

"Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa....

... Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa." (Jer. 10:12; 51:15)

"Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä. Hän kokoaa meren vedet niinkuin roukkioksi, panee syvyydet säiliöihin. Peljätköön Herraa kaikki maa, hänen edesssä vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat. Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty." (Psa 33:6-9)

"Sillä kuutena päivänä Jahve teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sen tähden Jahve siunasi lepopäivän ja pyhitti sen." (2Moos 20:11)

Kun Sananlaskujen kirjan luvussa 8:22-31 puhutaan "Jumalan viisaudesta", joka on syntynyt ennen maailman perustamista, ja joka on ollut Jumalan työmestarina tekemässä tätä maailmaa ja iloinnut ihmislapsista, niin se "Jumalan viisaus" ei ole persoona tai henkilö, jonka nimi on Jeesus Kristus, vaan se on persoonaton Jumalan viisaus ja Jumalan sana, niin kuin kirjoitukset kaikkialla muissa kohdissa osoittavat.

"Alussa loi Jumala taivaan ja maan. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Ja valkeus tuli. Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä. Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä." (1Moos 1:1-6)

"Jumalan sana" on yhtä vähän persoona luomisessa kuin minun sanani on persoona tai henkilö tätä kirjoittaessani. Persoona tai henkilö on sellainen itsenäinen subjekti, joka ajattelee, puhuu ja toimii itsenäisesti, mutta Jumalan sana ja viisaus eivät ole sellaisia itsenäisiä persoonia ja henkilöitä, kun ne mainitaan luomisen yhteydessä.

Jeesuksen ja apostolien Raamattu oli Vanha testamentti. Kolmiyhteisen jumalan ja Jeesuksen kaksiluonto-oppia ei ollut vielä kehitetty, kun he elivät maan päällä. Profeettojen aikana ei pidetty Pyhää henkeä Jumalan kolmantena persoonana, eikä tuleva Kristus eli Jumalan poika Jeesus ollut vielä edes syntynyt. Häntä ei siis pidetty Jumalana siihen aikaan eikä hän ilmestynyt Jumalana kenellekään Vanhan testamentin henkilölle. Kun apostolit ja ensimmäiset kristityt tutkivat asioita Raamatusta, oli heillä vain Vanha testamentti tukena. Koska Vanhasta testamentista ei löydy Jeesuksen edeltä olemista tai jumaluutta tukevia selviä kohtia, on kolminaisuusoppi ja Jeesuksen kaksiluonto-oppi hyvin kyseenalainen ja todellisuudessa virhetulkinta, josta olisi hyvä luopua.

Vähintä, mitä kristityn tulee tehdä, on karttaa Raamatun ulkopuolisia sanoja kuten "kolminaisuusoppi", "kolmiyhteinen Jumala" ja sanontaa "isän ja pojan ja pyhän hengen nimeen".¹

Meidän tulee puhua isästä ja pojasta ja pyhästä hengestä samalla tavalla ja samassa merkityksessä kuin Raamatussa on tehty. Kun puhumme yleisesti "Jumalasta" niin me tarkoitamme sillä aina "Isää", emme koskaan "poikaa" tai "pyhää henkeä" tai kolmiyhteistä Jumalaa". Me emme saa sekoittaa näitä kolmea puheissamme toisiinsa emmekä yhdistää heitä Raamatun vastaisella tavalla niin kuin kolmiyhteisen jumalan opissa on tehty. Ei meidän toisaalta tarvitse erottaakaan "heitä" toisistaan ohitse Raamatun sanan, mutta jos puhumme "heistä" samalla tavalla kuin Raamatussa on heistä kirjoitettu, niin emme muodosta tai tue silloin Raamatun vastaisia opinkappaleita, sellaisia kuin kolmiyhteisen jumalan oppi tai "Jeesus on isä" -oppi ovat. Ja jos ymmärrämme sanan oikein, niin emme voi pitää silloin Jeesusta enkelinäkään niin kuin Jehovan todistajat ja jotkut muut tekevät.

Olen kirjoittanut näistä asioista seikkaperäisemmin muissa kirjoituksissani, jotka linkitän tähän loppuun. Tutki kaikessa rauhassa myös muita linkkejä ja lähteitä, ja muista, että Jumalan sana ratkaisee sen, mikä tulkinta on oikein ja mikä väärin. Käytä sen vuoksi paljon aikaa Raamatun puolueettomaan tutkimiseen. Lue sanakirjoja, interlineaareja, eri käännöksiä ja tee johtopäätökset monien apuvälineiden ja pitkän harkinnan jälkeen.

Älä anna isiltä oppimiesi ja aiemmin varmana totuutena pitämiesi opin kappaleiden sokaista silmiäsi, vaan muodosta opetus suoraan Raamatusta; ei niin, että yrität sisällyttää väkisin sinne aiemmin omaksumasi näkemyksen ja tulkinnan. Sillä tavalla ei ole mahdollista löytää totuutta, jos oletkin erehtynyt.

Meitä ei auta se, että luemme paljon Raamattua ja tutkimme sitä erilaisten "työkalujen" avulla, jos ymmärrämme lukemamme tekstin jatkuvasti väärin, isiltä opitulla tavalla. Sen tähden: saakoon Isä itse johdattaa sinut tuntemaan totuuden kirjoitetun sanansa ja pyhän hengen suosiollisen opastuksen kautta, Jeesuksen kristuksen nimessä, aamen.

Petteri Haipola, 27.12.2011, päivitetty 18.1.2016

Luettavaa

Petteri Haipola

- **Jumala** (lyhyt yleistajuinen esitys)
- **Jumaluus-oppi** (lyhyt yleistajuinen esitys)
- **Väärämielistä uhkailua ja pelottelua** (lyhyt nuhteen ja kehotuksen sana)
- **Jeesuksen kaksiluonto-oppi (pdf)** (pitkä jäsentämätön tutkielma)
- **Jumala** (pitkä tutkielma)

Muut

• varady.org, Who or What is the Logos?

<http://www.varady.org/prvsr/biblical/logos.html>

• Jeff Stanley, The figure of speech, Antiptosis in John 1:1-2, Biblical Research Journal, May 2007.

http://www.biblicalsearchjournal.org/brj-pages_pdf/002jfs_2007-05_antiptosis_john_1_1-2.pdf

¹ God of Israel Org. **Constantine wrote Matthew 28:19**. Randall Duane Hughes, **The Writings of Eusebius**.

- William Arnold III, In the Beginning was the Word
<http://www.onenesspentecostal.com/logos.htm>
- Alan Hayward, Did Jesus Christ really come down from Heaven?
http://www.god-so-loved-the-world.org/english/hayward_didjesusreallycomedownfromheaven.htm
- Bible Questions Answered, What did Jesus mean when he said...?
<http://bibleq.info/answer/447/>
- James H. Broughton, Peter J Southgate, The Trinity, True or False?
<http://dawnchristadelphians.net/books/trin/trinind.htm>
- Duncan Heaster The Bible Basics Online site
<http://www.biblebasicsonline.com/english/index.html>
- Robert Weinland, God's Final Witness
<http://www.the-end.com/2008GodsFinalWitness/>

En ole samaa mieltä kaikkien kirjoittajien kaikista tulkinnoista, mutta puolueettoman tutkijan on hyvä perehtyä erilaisiin perusteluihin pintatasoa syvemältä, jotta voi muodostaa oman kantansa. Jos sen muodostaminen on liian vaikea tehtävä, niin sen voi jättää ihan yhtä hyvin muodostamatta. Jumala ei vaadi meitä tunnustamaan muuta kuin sen, minkä Raamattu selvästi ilmoittaa: että

Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja hän on meidän ylösnoussut herramme, ja hän on täydellisesti ihminen eikä ole tehnyt koskaan syntiä, ja Jumala on korottanut hänet kaikkien luotujen yläpuolelle, ja hän on tuleva alas taivaasta tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja hän on oleva herrojen herra ja kuningasten kuningas, eikä hänen valtakunnallaan ole oleva loppua.